

Следует подчеркнуть, что авторы вводят в научный оборот совершенно новый, актуальный материал, а не заимствуют известные упражнения из прежних пособий, как это нередко бывает.

При составлении учебника принимается во внимание языковая подготовленность людей, возвращающихся в сфере бизнеса, – новые сведения излагаются предельно ясным языком и эффективно прорабатываются в системе упражнений. Отбор тем тесно связан с нуждами практики чешско-российских деловых контактов. Итак, авторам удалось собрать актуальный материал и подать его в комплексе, максимально отвечающем потребностям преподавания делового русского языка студентам-бакалаврам. Новый учебник несомненно найдет широкое применение как в вузах и училищах, так и в практике предпринимателей, ведущих дела с Россией.

Людмила Степанова

Bálintová, H.: Cudzíe jazyky áno, ale ako? Sprievodca metódami cudzojazyčnej edukácie. Banská Bystrica: FHV UMB, 2003. 88 s. ISBN 80-8055-762-4.

Fakulta humanitných vied Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici vydala v roku 2003 PaedDr. Helene Bálintovej, PhD. publikáciu pod uvedeným názvom s podtitulom *Sprievodca metódami cudzojazyčnej edukácie*. Jej obsah tvorí osem kapitol:

1. Z histórie vyučovacích metód (spracované cudzojazyčné vzdelávanie v historickom kontexte od najstarších čias po súčasnosť).
2. Vyučovacie metódy.
3. Klasifikácia metód.
4. Aplikácia lingvistických teórií vo vyučovaní cudzích jazykov.
5. Problematika vývoja kognitívnych a intuitívnych metód.
6. Moderné vyučovacie koncepcie.
7. Učiteľská rola v edukácii.
8. Prognózy vývoja cudzojazyčného vyučovania a cudzojazyčných vyučovacích metód.

Podľa autorky práce každá vyučovacia metóda je dobová, vznikla na určitom stupni spoločenského vývoja a je poznačená dobovými rysmi – stupňom rozvoja výroby, obchodu, kultúry, stupňom poznatkov o spoločnosti, prírode a človeku, čo sa v konečnom dôsledku premieta aj do vzdelania a školského systému.

Vyučovacie metódy prezentované v práci mali a majú svoje krátke alebo dlhodobšie trvanie. Každá zohráva svoju úlohu, má svojich stúpcov a prívržencov, ale aj odporcov. Dr. Bálintová vníma vývin vyučovacích metód ako neukončený proces, ktorý má vždy svoje pokračovanie aj v budúcnosti.

Ak pre stredoveké vzdelávanie bol typický bezduchý dril, tak súčasná škola zmenila prístup k vzdelávaniu a osvojovaniu cudzích jazykov osobitne.

Prvoradým cieľom vzdelávacích inštitúcií je podávať učebnú látku zrozumiteľným, pútavým a efektívnym spôsobom a súčasne dosiahnuť, aby študent vo vymedzenom časovom limite zvládol všetky rečové zručnosti daného jazyka. Z tohto pohľadu sa otázky

cieľa, obsahu výučby, voľby efektívnych metód a schopnosti produkovať jazykový prejav v cudzom jazyku stávajú v súčasnosti v jazykovej príprave primárnymi pojmami.

Možno súhlasiť a stotožniť sa s myšlienkou uvedenou v závere práce, že „epocha, v ktorej žijeme a vzdelávame sa, predpokladá uplatňovanie intenzívnych metód, t. j. uplatňuje sa požiadavka percipienta za relatívne krátky, prísne limitovaný čas osvojiť si relatívne maximálne penzum cudzojazyčnej zručnosti a poznatkov“.

Explózia informácií, prudký nárast nových poznatkov a otváranie hraníc v spoločnej Európe vyvoláva akútnu potrebu aktívne ovládať cudzie jazyky. Potreba ich osvojenia sa premieta do koncepcie vzdelávania a vyučovacích metód, v ktorých sa akcentuje nové ponímanie úlohy učiteľa a študenta, ich tvorivá aktivita a vzájomná interakcia, striedanie rôznych foriem práce (frontálnych a individuálnych), efektívne využívanie audiovizuálnych pomôcok a didaktickej techniky, využívanie hudby, evokujúcej stav uvoľnenosti a eliminujúcej emócie (stres, napätie) a iných motivujúcich činiteľov.

Prínos uvedenej publikácie vidíme v tom, že svojím obsahom a štruktúrovaním je aktuálna, podnetná a môže pozitívne ovplyvniť jazykovú prípravu na našich školách a v jazykových kurzoch.

Michal Firc